

Joulupuut – kukkivat liekipuut – juhlistavat joulua

Pia ja Mikko Pyhtilä

Ystäväkirje 4-2012

17. joulukuuta ja joulun enään muutamia päiviä. Olemme jääneet vuosilomallemme ja odottelemme joulua. Olemme ostaneet kaksi isoa sypressiä joulukuusiksi ja tehneet muita valmisteluja. Tänä vuonna saammekin viettää joulua sukulaistemme kanssa täällä Tansaniassa. On mukavaa viettää juhlaa isolla porukalla. Olemme kutsuneet Sinema Leon evankelistat ja muutamia muita jouluaterialle ja juuri ennen Joulua kokoonnumme myös monivuotisen perintemme mukaan suomalaisiin kauneimpiin joululauluihin Victoriajärven rannalle. Kulunut vuosi on pitänyt sisällään monenlaista. Vierailimme Suomessa, kummityö on uudistunut, hiippakuntamme on jaettu kahdeksi erilliseksi hiippakunnaksi. Viimeisin kuuluminen uuden hiippakunnan tiimoilta on se, että 12.12. pidetyssä hiippakuntakokouksessa uuden hiippakunnan piispaksi valittiin tämän meidän ”vanhan” hiippakunnan apulaispiispa Emmanuel Makala. Uusi hiippakunta sai hyvän piispan ja toivotamme hänelle onnea ja siunausta työhönsä.

Pian kuulumisia:

Syksyn tavallisten töiden lisäksi on ollut pari sellaista asiaa, jotka haluan jakaa tässä teille. Ensimmäisenä Suomen Lähetysseuran sekä tyttöjen ja poikien keskuksen järjestämä kasvattajien opintomatka Tansaniaan. Kasvattajat olivat Arusha-Mwanza reissullaan pari viikkoa. Sain työtehtävänäni olla matkan sunnitteluryhmässä ja kulkea heidän mukanaan koko tuon pariviikkoisen. Tällaiselle, usein yksin työtä tekeväälle ja monenlaisia ajatuksia herättävässä työssä olevalle kuin koen täällä olevani, tämä pari viikkoinen oli todellinen syväasukellus lasten kristillisen kasvatuksen maailmaan ja uusimpiin tuuliin. Suomessa on ihan tavaton määrä materiaalia, osaamista, tietämystä ja keinoja opettaa kristillistä kasvatusta jo aivan pienille lapsille. Erityisen hienoa oli saada Suomalaiset

SUOMEN LÄHETYSSEURA

ja Tansanialaiset varhaiskasvattajat yhteen seminaaripäivään. Tällainen yhteinen, kasvattajien omien pohdintojen päivä on harvinaista herkkua Hiippakuntamme opettajille. Molemmiin puolista ihmettelyä ja oppimista, ahaa! – oivalluksia lapsen asemasta ja mahdollisuuksista, ystävyyssuhteita, erilaisia näkökulmia. Montaa asiaa jatkotyöstämme ensi kesänä Hiippakunnan omalla opettajakurssilla. Tansanialaisten tapa laulaa voimalla ja innolla tilaisuudessa kuin tilaisuudessa sai jonkun joukossa olevan toteamaan, että ”tällaista varmasti on

Kummitalon kunnostajat ja kummilapset pikkutauolla talon laittamisen lomassa. Kuvan aikuiset ovat keskellä edessä Mama Peter – talon matroni ja edessä oikealla lähettitoverimme Eero Manninen. Kuvan lapset kummilapsia ja meidän omia.

Taivaassa, kun Afrikkalaiset saapuvat”. Sen sattuvammin ei todellakaan voi todeta tunnelmasta.

Toinen asia, jonka ympärille elämäni on tuntunut kulminoituvan kokonaan tänä syksynä, on ollut kummityön arki ja sen jatkosuunnitelmat. Kummilapset saivat ensimmäisen vuoden kouluaan loppuun ja suureksi riemuksemme kaikki ovat valmiita seuraavalle luokalle Tammikuusta. Pienimmät jatkavat vielä ainakin vuoden lastentarhan puolella. Kaikista niistä lapsista joita Hiippakunnassa nyt tuemme, seitsemän on vailla kotia tai vanhempia. Olemme vuokranneet heille talon ja palkanneet sinne matronin – äidin/talon emännän - huolehtimaan lapsista joululoman ajaksi. Vähän henkeä haukkoen (ja hermot kireällä, myönnetään) olemme saaneet todeta, että asiat järjestyvät todellakin, joskus mutkien

kautta ja viime tipassa, mutta järjestyvät kuitenkin. Yksi kummipoika- yökastelija, vietti ensimmäisen kuivan yönsä elämässään kummitalossa iloiten siitä rajattomasti koko seuraavan päivän. Naistyön naiset ovat tuoneet vaatteita, ruokaa, joku suomalaisystävä on lähettänyt ruokalahjarahaa. Saimme lempeän ja kannustavan Lilian Makalan (uuden Hiippakunnan Piispatar) opettamaan englantia pari viikoksi lapsille... Hyvillä asioilla ei näytä loppua olevan. Ja lapset hymyilevät nykyään, se lienee suurin muutos sitten viime joulukuuhun!

Mikon kuulumisia:

Ensimmäisen adventin aikana teimme Sinema Leo tiimin Sebastianin ja Daudin sekä Maswassa asuvan pastori Harold Mkaron kanssa muutaman päivän reissun Mwamitrumain seurakuntaan. Kiersimme seurakunnan kaikki kylät. Halusimme kysellä aloittamastamme peltoprojektista ja nähdä millaisia suunnitelmia seurakunnalla on tulevalle vuodelle. Seurakunta sai heinäkuussa oman sielunpaimenen, diakoni Gideonin. Uuden johtajan kädenjälki näkyi heti jo kirkon toimistoon astuessamme. Seurakunta oli nyt järjestäytynyt ja kaikki toimikunnat ja muut olivat järjestyksessä. Olin kuullut jo pitkin vuotta puuvillan hinnan tippumisesta ja huonosta sadosta ja kyselimme joka kylässä muiden kysymysten lomassa myös ruokaturvasta. Tilanne oli huonompi kuin olimme aavistaneet. Ihmiset kertoivat nälkää esiintyvän nyt jo joka kylällä ja pahimmillaan arvioivat kylästä riippuen jopa jo noin puolella perheistä omien ruokavarojen loppuneen tai olevan ainakin loppumassa. Totesimme, että

ruokaturvan osalta tilanne Maswan, Meatun ja Kishapun alueilla ja laajemminkin Victoriajärven Itäisen hiippakunnan alueelle on kehittymässä nälkäongelma.

Asiaan on johtanut monen tekijän ketju. Vuosi sitten joulukuussa sateet alkoivat hyvin ja ihmiset kylvivät maissin ja puuvillan siemenet. Mutta säät ovat nykyään hyvin arvaamattomia ja joulukuulla alkaneet sateet olivat liian rankat ja sitten loppuivat kokonaan tammikuussa ja taimelle noussut maissi kuivui pelloille monilla alueilla. Näimme alkuvuoden matkoilla lukemattomia lohduttoman näköisiä maissipeltoja. Tilanne oli uhkaava myös puuvillan kannalta, mutta uudelleen alkaneet sateet tulivat ”viimeisellä minuutilla” ja loppujen lopuksi puuvillasadosta tuli kohtalaisen hyvä tai hyvä. Perheiden ruokaturva oli kiinni nyt puuvillasta saaduista tuloista, mutta puuvillan ostajat maksoivat puuvillakilosta 650-660 shillinkiä aiempien vuosien n. 1200-1300 shillinkiä/kilo asemasta, vaikka puuvillan maailmanmarkkinahinta olikin samaan aikaan noussut ennätyskellisiin lukemiin.

Tällä hetkellä ihmiset ovat lähes kokonaan ostomaissin varassa ja nyt maissin hinta on noussut aiemmasta 7000-9000 shillinkiä/debe (mittaämpärillinen) 12 500-13 000 shillinkiin/debe. Ihmisten tulot puolittuivat, omaa satoa ei juurikaan tullut ja maissin hinta on noussut reilulla kolmanneksella. Kun perheet joutuvat nyt pakon edessä myymään pankkitalletuksiin verrattavia lehmää ja vuohiaan, on karjan hinta tippunut esimerkiksi normaalikokoisen lehmän kohdalla 300 000 - 400 000:sta 160 000 – 200 000:een shillinkiin. Täällä näkyy nyt kouriintuntuvan ikävällä tavalla, kuinka kaikkialla maailmassa bisnestä tekevät ihmiset pyrkivät kaikin tavoin hyötymään heikkoon asemaan ajautuneiden ihmisten kustannuksella. Tämä nyt alkanut nälkä osa siitä hinnasta,

Mbugayabanghyan naisia pohtimassa alueen hankalaa ruokatilannetta.

mikä maksetaan, kun ihmiset haluavat ostaa mahdollisimman paljon mahdollisimman halvalla. Se on osa sitä hintaa, mikä muualla maksetaan Suomessa ostetun halvan t-paidan tai farkkujen hinnasta. Jos alueen viljelijät olisivat olleet mukana Reilun kaupan järjestelmässä, heillä olisi ollut enemmän mahdollisuuksia selviytyä.

Kyllä ihmiset kertoivat, että lasten sairastumista ei ole vielä näkyvissä, mutta iso osa perheistä syö enää vain kerran päivässä, joten huonompaan suuntaan ollaan menossa. Osalla on enemmän karjaa, jolla varmistavat ruoan tuleville kuukausille. Kävimme torialueella, jossa oli poikkeuksellisen paljon kuorma-autoja myymässä maissia. Mukanamme kiertänyt Maswan pastori Harold Mkaro totesi: ”Jos näet maanviljelijän ostavan kilon maissia kerrallaan, tiedät tilanteen menneen jo pahaksi.” Kahdessa syrjäisimmässä kylässä,

Mbugayabang’hyanssa ja Rubigassa koululaiset saavat koulussa WFP:n kustantaman uji-vellin ja iltapäivällä ruokaannoksen, mutta muuten jututtamamme ihmiset kertoivat: ”Meillä on vielä viisi kanaa jäljellä”, toisella perheellä oli kaksi lehmää ja niin edelleen. Hankalimmassa asemassa lienee vanhukset ja isättömät perheet, joilla ei ole karjaa. Heillä ei ole mitään, mitä myydä ruoan hankkimiseksi.

Nyt on juuri uusi viljelykausi alkamassa ja ihmiset, joilta on ruoka loppunut pyrkivät hankkimaan päivätöitä pelloilta ja rakennuksilta saadakseen ruoan. Tällainen ei kuitenkaan takaa ruokaa joka päivälle, päivän työn saannin ollessa onnesta kiinni. Nyt on alkanut kuulua viestejä myös siitä, että sateet ovat myöhässä ja seuraavakin sato on jo joillain paikoilla vaarassa. Mutta vaikka sateet alkaisivat jo tänään, on selvää, että joulun ajalta eteenpäin seuraavien parin kolmen kuukauden ajan tilanne kylissä on heikko, ennen kuin uutta satoa voidaan alkaa korjata.

Jos tämä olisi vain tarina joulukirjassa, tämä jatkuisi niin, että jouluaattoamuna kuorma-autot lähtisivät kukkurakuormat maissia ja jouluherkkuja lavalloin kohti kyliä ja ihmisille tulisi sittenkin ihana ja yltykyläinen joulu. Mutta joskus tämä tosi on kovempaa kuin karuimmatkaan tarinat.

Olemme Suomen Lähetysseuran puolelta aloittaneet keskustelun alueen viranomaisten, hiippakunnan, Maswan rovastikunnan, TCRS ja ACT alliansin kanssa selvittääksemme, millä tavalla pikaista ruoka-apua saataisiin alueelle. Tansanian hallitus on jo aikaisemmin toimittanut Maswan alueelle ruokaa, mutta se oli riittänyt vain kahteen taajamaan ja muiden alueiden jäädessä odottamaan muuta apua. Tällä hetkellä avun tarvitsijoita vain on niin paljon, arvioista riippuen noin 200,000 ihmistä. Pidemmän päälle alueen sukumakylissä on varmasti tarpeen myös alkaa toteuttaa erilaisia koulutushankkeita, jolloin ihmiset pystyisivät paremmin varautumaan tämän kaltaisiin arvaamattomiin tilanteisiin, kuin tämä vuosi toi tullessaan. Olemme kyllä laittaneet tavoitteeksi, että saisimme ruoka-avun kyliin ennen joulua, mutta voi olla että tavoitteemme on epärealistinen. Mutta aina kannattaa yrittää.

Ja rukoilla!

Hyvää Joulua jokaiselle. Kiitokset kuluneesta vuodesta ja siunausta uudelle vuodelle!

Pia ja Mikko

Enkeli tuli pelästyneen ihmisen luo ja sanoi:

"Älä pelkää! Sinulle on syntynyt Vapahtaja."

Älä pelkää henkivaltoja tai noitatohtoreiden valtaa.

Älä pelkää sairautta, onnettomuuksia tai vaikeuksia.

Älä pelkää kuolemaa.

Älä pelkää elämää.

Älä pelkää toista ihmistä.

Älä pelkää mitään.

Joulun lapsi ei ole kaukana.

Hän on siinä sinun vieressäsi.

Hän kulkee edelläsi.

Suojaa sinua selänpuolelta, oikealta ja vasemmalta.

On ylläsi ja allasi, kantaa tarpeen vaatien.

Älä pelkää!

Sinulle on syntynyt Vapahtaja!

(Keltiläisen rukouksen pohjalta Pia ja Mikko Pyhtilä)

Enkeli – seinämaalilla lakanakankaalle -
Katutaiteilija Said, Mwanza

Sähköpostit: etunimi.sukunimi@felm.org

SUOMEN LÄHETYSSEURA